

Reuze rotonde

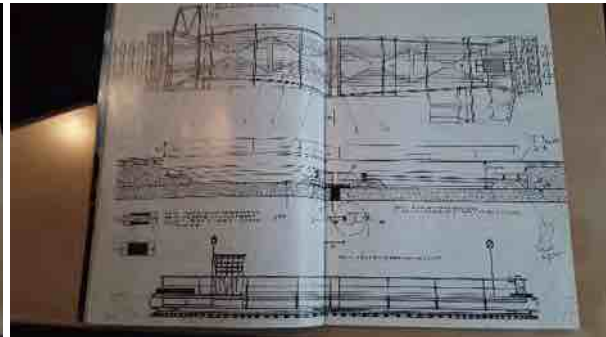
📷 door Ron 't Hooft; 🗨️ door Hans van de Ven

Het probleem met een cirkel is dat je eindeloos naar een beginpunt kunt zoeken. Je blijft in kringetjes ronddraaien. Bij Ron heb ik nu een soortgelijke ervaring. Ik ben zonet weer op zijn modelspoorzolder geweest en heb de prachtige draaischijf in schaal 1 bewonderd die hij de afgelopen maanden bouwde. En nu is dus het punt dat ik niet weet waar ik beginnen moet met mijn lofzang. Want neem van mij aan dat hij weer een waar kunststuk heeft gemaakt.

Nou vooruit, eerst maar een kleine beperking dan. Zijn imposante BR50 zal er niet op kunnen draaien, want die is met zijn 72 cm te lang. Zeker ook in het modelleven moet je keuzes maken, nietwaar. Dus besloot Ron dat zijn draaischijf een doorsnede van 60 cm zou krijgen. Dat staat in werkelijkheid voor 19 meter, prima geschikt voor de sierlijke V200, straks ook voor een stoere BR94 en wat later nog volgen zal (maar nu nog op zijn verlanglijstje staat).

MIBA-ARTIKEL OVER DRAAISCHIJVEN

MET DE BIJBEHORENDE WERKTEKENINGEN

In een vorig leven als schoolmeester beleefde in met mijn klas veel plezier aan de school-tv-serie *Kijk, als je tekent zie je meer*. Met je potlood in de hand blijf je al tekenend je object scherp observeren, goed bekijken, details bestuderen, nauwkeurig waarnemen. Precies die ervaring had Ron ook. Want je moet wel eerst een plan hebben voordat je aan het werk gaat. Dus struinde hij het wereldwijde internet af op zoek naar foto's van en informatie over draaischijven en bladerde hij eindeloos door oude Miba's (wat toch al geen straf is). De oogst was groot, dat zul je begrijpen. En dan ga je verschillen zien, grote verschillen. Je hebt zeer uiteenlopende kuildieptes. De bodem van de kuil is verhard, met beton bijvoorbeeld, of eenvoudig voorzien van een zandlaag, maar die in Hannover bleek zelfs geballast. Je hebt ze met een enkele en met een dubbele rondrail. Sommige draaischijven zijn voorzien van een spin met bovenleiding en ga zo maar door. Gaandeweg werd het Ron duidelijk hoe de draaischijf bij Güglingen er uit zou moeten gaan zien. Allerlei krabbels en notities op bouwtekeningen in een Miba verraden het gepuzzel dat vooraf ging aan de bouw zelf.

DE BLOEMBAK IS GEMONTEERD

DE RONDRAIL WORDT UITGELIJD

Een modulebak van een vierkante meter werd voorzien van een gat. Hoe krijg je daar een mooie kuil onder? Dat probleem loste zich snel op toen een oude kunststof bloembak de juiste diameter bleek te hebben. Aangezien Ron toch al niet van plan was om ooit achter de geraniums te gaan zitten, werd er een stevige schijf afgezaagd en die vormt nu de (vijf centimeter hoge) opstaande rand. De bodem is weer van multiplex; laat het maar aan Ron over om dat allemaal een authentieke betonlook te geven. Je ziet het in één oogopslag: die vloer wordt gevormd door gestorte betonsegmenten. Een druklager werd - uiteraard exact in het midden - keurig ingesloten in een achthoekige houten kamer. Die kan geen kant meer op. Aan de onderzijde zorgt een transmissiemotor dank zij een flinke tandwielreductie (3000:1) voor een sterke vertraging en dus voor een krachtige, stabiele aandrijving. De rondrail bleek ook niet zo lastig. Aanvankelijk probeerde Ron een rechte rail keurig te buigen, maar dat was onbegonnen werk. Maar de binnenbocht van Märklin 5922-rails was wel geschikt. Met een klein beetje buigen en zetten bleek daar de perfecte boog mee te leggen. Als iemand de overgebleven buitenbogen nog kan gebruiken, dan moet ie het maar laten weten.

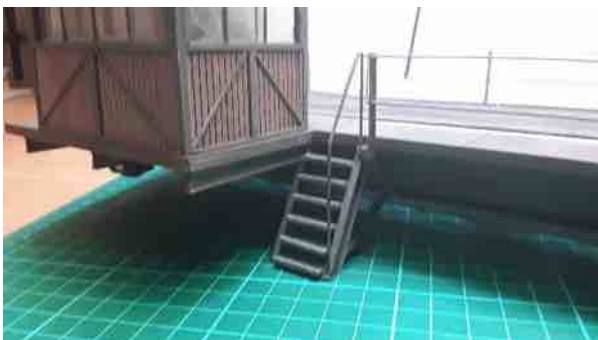

DE BRUG IN OPBOUW

PROFIELCONSTRUCTIE VAN OPZIJ GEZIEN

Dan de brug zelf. Forse plastic I-profielen (20 x 12 mm) vormen de basis. Op de club wilden we ze net in de prullenbak gooien, maar Ron zag er de mogelijkheden van. Kleinere profielen zorgen voor stevigheid en de ondersteuning van de stoepen. Het geheel werd afgeschoord met hoeklijntjes van Evergreen. Uiteraard draagt ook 60 cm van Märklinrail 136071 bij aan de stevigheid van de constructie. Met kleine restjes I-profiel worden de steunen gemaakt waar de kogelgelagerde rolwielen in draaien. Ben je ook weer zo onder de indruk van de metalen traanplaten? Eigenlijk moet je bij modelspoor kijken met je ogen, maar vooruit, als je er - héél voorzichtig - met je vinger over strijkt, dan voel je dat het eigenlijk (Auhagen) leien dakplaat is. Hekwerk met staaldraad, het bedieningshuisje mét bedieningspaneel en binnenverlichting, de slinger voor de handbediening, allemaal kolfjes naar de hand van de bouwer. Het trapje van de brug naar de kuil kreeg speciale aandacht van Ron. Hij verbaast zich steeds over het feit dat deze in de handel een hoek van 45° hebben. Je zou eens moeten ervaren hoe ongelukkig zo'n trap te beklimmen zou zijn! In werkelijkheid hoort een trap veel steiler te zijn.

DE TRAP NAAR HET BEDIENINGSHUIS

DE SLINGER VOOR DE HANDBEDIENING

De omloop is afgewerkt met verzaagde balsa scheepsvloerdelen. Datzelfde materiaal zorgt voor de afdekking van de brugrail, maar die is bevestigd met magneetjes en dus eenvoudig afneembaar. Daaronder bevindt zich namelijk een servomotortje (van Miniinthebox, dat ook

de servotester leverde) dat aan beide uiteinden van de brug een pal laat bewegen. Deze pal-
letjes schuiven onder de overlooprails in een wigvormige ruimte en zorgen er zo voor dat de
brug te allen tijde exact gepositioneerd én geblokkeerd wordt.

Een mini-schakelbord met twee draaiknoppen en één ompoolschakelaar staan ter beschikking
om de brug, samen met een fraaie loc best wel een gevaarte, soepel en simpel te bedienen
en zo de rangeermogelijkheden flink te vergroten.

MISLUKTE PROEF MET STROOMTOEVOER

TOEGEPASTE CONSTRUCTIE MET STROOMTOEVOER

HET INGESLOTEN DRUKLAGER

SERVO-AANDRIJVING VAN POSITIONERING

DE WIGVORM IN DE MAAK

DE PAL SCHUIFT IN DE WIGVORMIGE RUIMTE

HET GEHEEL KEURIG AFGEDEKT

EN AFGEWERKT

TOT SLOT OP DE VOLGENDE PAGINA NOG EEN PAAR PLAATJES OM VAN TE SMULLEN...

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.